

L.U.F. 95 Rättskändel på landet

Den affär jag skall berätta om var en spruce
riaffär, som låg på Ingeboadsvägen, den
staddelen låg i Växjö länförsamling.

Affären startade i början på 1900-talet.

Jag minns den från mina första skolar, 1917.

Tidigare hade församlingen handlat i en affär
som låg ungefär 100 meter från den första.
Det var en lundabla. Grenar - och chatub-
riaffär. Den var inrymd i en träallé i
i Ströpsjöarna. Husen kallades så för det
har formen av ett ströpsjöarna.

Ingen av dessa affärer var direkt lyckan.
Det behövdes ju heller inte ett stort
dokument, när det gällde specialaffärer
så någ.

De Beckersons bestik var affär. Den var
först inrymd i en träallé med ett

31/5-67

L. C. F. 95

man följt gå in i en fästning.

En Räkman var gift med en Typograf och hade affären som extrainkomst.

De bodde på Orsten i egen villa.

Hon var född i Väggö och hade två syster, som hade vittandel på torget. Om hon hade någon utbildning för affärsyrket, vet jag inget om. Men hon var en drivande affärskvinna. Mycket uttryckt av sina kunder. Trots att hon flyttade till abbe lokaler, följde de med henne.

För barnvårdens som gick det inte så bra, kan den mig senare på kapel- och läghandelsaffär.

Hundens behållade henne som en god vän. Affären hade en låg nivå, och på den stod någon, två skolan och rikta.

L. L. F. 95.

Det som varit såldes en nödvändigtbeträvar,
 något annat hade inte varit lösnad att köpa
 hem. Men som konstnären av bland arbeten
 och den lilla tjänstemannaklassen. Det var ju mitt
 enda i världshuset, de alltså var sammansatt.
 Efter kriget kunde hon varit som andra hand-
 lare ta hem byxor, såsom spetsar
 korvar och smidningar

Elektrisk bekymring fanns och uppvisning-
 ringen genom en kamrin, jag vill minnas
 den eldröda med fet

Jag kommer inte ihåg om det fanns skylt
 eller det blev stort affär. Huset låg utmed
 vägen och två styttor kunde till.

Affärshuset var utrustat försedd med by-
 kor och lädder. Byllarna var väl försedda med
 med sedan var som var försedd. Det

L.I.F. 95

en inte många. Jag vet att framförallt skå-
nska rågs upp i färdväg och sålts på by-
lorus. Men en del enkla förpackning.

Bländ var jag minn, som kan färdig för-
paket. m: cacao, havremustpaket, cacaop-
pulver, lut, storkäsa, pudring, tvål,
sigaretter (Det gick även att få köpa dem
styhur.) Lämbäcker, ättika, margarin, tvål
skiv, kappor, julgavarna. Djöl och
större kom i säck. Sköckersäck-
na var av så fin kvalitet och används till
lakan. De ryddes de ihop 2 och 2. Jag kan
en sack kottade 1 kr. Bitsorhet kom i
säck om 25 kg. Haaregyn nu i säck.
Salt i tunnor, diverse såpa och salt sill.
Föräpna förvaras på den tiden i tunnor.
Körjare hade del varit tunnor.

L. U. F. 95

Fotogen kam i Luma.

De lagat förmåder, oarslagspapper, jäsar,
kaffekulor, lampglas, fästervadd och reuser.

De reuser var ju arkiter, som hade en stor åtgång
på den tiden, när det inte fanns dubbelkopplade
fästet. Hjälsäckerna med olika slags mjöl
tog stor plats. De stora runda konäckbehå-
rarna var också stora. Den lilla fäst-
sen var förpackad i träläder. Kaffe, orost
och rostet i väska.

Trots så många olika slags reuser, var
de skilda åt, så det inte skulle få någon
smak.

De mest sålda reuser, var placerade så
de var lätt att använda. En särskild typ
fanns för tvål, hud, skoklän och fästa
sädder saker. Innefattade mot vägglus

L.U.F. 95

Linneanum, sedan behövdes för att få bort huvudbösser. Det var framsi Bo-talet en viss plåge.

På dörren fanns en lada med handduken och garann till. Det var ritade korvstygn duken och seden som skulle svas med plettövn.

En stor handduks till dukerna var skoterstorna på Hospitalab.

Få har jag för mig att korvalde korunderkläder (kiki) och även skumpor.

Utöver dörren var ett skåp med glasövn, utan någon ventilation. Där fanns korv, ost och ägg. Det hände ofta att korven hade fjikel, sig, en vit beläggning som gärna blev när korven inte var färsk. Det var bara att ta en kavi och skapa bort det och så silas den som färsk.

Färdglagad senap fanns inte. Nu Poluans

L. L. F. 95

eller Mustard senapspulver blandades gjuta
senap. Ingredienserna var: senap, lite socker,
ättika och något vatten. Den blev mycket stark.

Som gift kunde jag blanda till senap, men
då kan jag skrymsjöt, mycket socker och gjök
qvädd i. Ättika fanns både Fala- och Pers-
kopp. Kaffevarum stod också på isken.

Det förklarar endast koksmakare kaffe.

De flesta ville mala kaffet på den egna
kaffedvarum.

Byggnad av kaffe i våra trakter blev
inte populärt förrän på 40-talet.

Numera byggs de mesta.

Bland godsaker jag särskilt minns de
Kärrens chokladkola, choklad från Falun,
och Sings chokladfabriker. Ägdes bland
ning. Deutske kongens brötkarameller.

L.U.F.

Konungskaramellen, karamell, som avsågs
mycket. En choklad jag minns hade formen
av en vindkastkloss, fylld med vit karamell
och staniolpapper runt, en annan hade formen
av en pennkniv det var ren choklad till
dem, och staniolpapper om. Negerkap-
pan av ischoklad, ganska stora 5 öre
styck. De fanns det vanliga härin ofyllda
karamellen, karamellen kallade vi dem
för de var vi hade.

Krossapparat fanns inte. En lada i sken
fanns gjord som krossalade.

Trattanordning fanns på lagret. Jag vet
inte om det var vattenledning.

Rakett tämnade inte, och reklambyrå-
tände förskam ej.

Kolonialvarorna köptes från stora

L. 41. F. 95

grossistfirman i Väggö: Hjalmar Andersson,
Kalkolaget, Handelskampanier. De hade
resorade, som besökte affären.

Såga avstämde hade hon inte. Men jag minns
från min tidigaste barndom att det fanns ett
Lutskede som stannade på Lilla hon skulle gifta
sig. Men Karlsson hade de sin barnsamma, det
för var det nödvändigt med hjälp.

Speciellt var äpplen, apelsiner, druvor och
choklad. Godisfukter kom i handeln först
på 20-talet. Lökad fukt och de från
förrast kakimplommen avsågs som fukt.
De sålde tycks ofta på Lökad Lökad
fukt med apelsin.

Konserverade grönsaker eller fuktiga fanns
ej. Jag tror det var först i början på 30-ta-
let, men de var de mycket dyra.

L.L.F. 95

Affärs tiden var mellan 9-6.

Ortkädderna titulerades fröken.

Affärsavskallade hade oftast sina hem i staden, och bodde hemma. Lönen var inte stor och affärslika sågs inte som något bra yrke. Ortkädderna var alltid artiga, ibland nästan till överdrott. Alltliga ortkädder kallades ofta för "bedknoddar", det var ringaktande. De var ju överlag finare klädda än andra, och höll för den skull som högfärdiga.

Handelsområdet sträckt sig ungefär 1/2 mil. Skiv och Telostad låg vi långt bort och Ida Ruckers var dess närmaste affär.

Handelshandel var vanlig och betalningsans-
ständerna varierade. De som hade månads lön
betalade varje månad, och det var ju ingen
större risk för affären att förlora pengarna.

L. L. F. 95

Men skicka till indrivning gjordes inte i försäkringslaget. Helttän som att försäkrarna kunde, fick de göra sina avbetalningar. Skatteverket var att skatteverket fortsatte att handla i affären.

Trots att kredit var viktig, så skändes folk att behöva handla så.

Prövning förtkom inte i en speciell affär. Skatteverket skänkte gärna kvar i affären för att prala bort en skuld.

Telefonerna fanns som skatteverket fick låna. Utblåsing av vissa förtkom inte.

Fredagarna var de viktigaste inköpsdagarna. Många hade då fått sin vektolin.

På lördagarna var det viktigt att ha med. parna gick och förhandlade.

Torsdagar i Västerås var varit och är fortfarande onsdagar och lördagar.